

3 ся, И просѣхъ да склони на исканіе-то имъ противъ него за да го проводи въ Иерусалимъ; а тѣ правѣхъ ^бзасадаж на
4 пактѣ-тѣ да го убійтъ. Фестъ обаче отговори, Павелъ да стои запрѣнъ въ Кесарійскъ, и самъ той скоро ще трѣгне за
5 тамъ. За това, които могатъ отъ васъ, рече, да слѣзатъ съ мене, и ^вако има нѣщо въ тогозъ чловѣка, да го обвинятъ.
6 И като прѣсѣдъ между тѣхъ до десетина дена, слѣзе въ Кесарійскъ, и на утринъ-тѣхъ съдихъ на сждовище-то, и повелѣ да доведѣтъ Павла. И като дойде той обыко-
7 лихъ го Иудей-тѣ които бѣхъ слѣзли отъ Иерусалимъ, и ^ганосѣхъ противъ Павла много и тежки обвиненія, които не можяхъ да докажатъ; Понеже той ся оправдаваше: Че ^днито противъ законъ-тѣ Иудейскій, нито противъ храмъ-тѣ, нито противъ Кесаря съмъ сторилъ нѣкое прѣ-
8 стѣпленіе. Но Фестъ понеже ^еискаше да угоди на Иудей-тѣ, отговори на Павла и рече: ^жЩеши ли да възлѣзешъ въ Иерусалимъ и тамъ да ся ссдиши за това прѣдъ мене? И Павелъ рече: ^зАзъ прѣдстою на Кесарево-то сждовище, дѣто трѣбва да ся ссдижъ. Не съмъ обидѣлъ въ ни го Иудей-тѣ, както и ты твърдѣ добръ знаешъ. Защото, ^иако не съмъ правъ, и съмъ сторилъ нѣщо достойно за смъртъ, не бѣгамъ отъ смъртъ-тѣ; но ако нѣма нищо отъ това което мя тѣ обвиняватъ, никой не може да мя прѣдаде на волѣжъ-тѣ имъ; относямъ ся до
12 ^кКесаря. Тогази Фестъ, като ся поразговори съевъ совѣтъ-тѣ, отговори: Отнеслъ си ся до Кесаря, при Кесаря ще идешъ.
13 И отъ какъ ся миняхъ нѣколко дена, царь Агриппа и Верникія дойдохъ въ Кесарійскъ да поздравятъ Феста. И като ся бавихъ тамо доста врѣме, Фестъ споменихъ на царя за Павловъ-тѣ работж, и рече: ^лИма нѣкой си чловѣкъ оставенъ отъ Феликса въ оковы, ^мза когото, когато бѣхъ въ Иерусалимъ, ^нпрвоосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ Иудейскы дадохъ ми жалобъ, и искахъ да го оссдижъ;
16 ^оНа които отговорихъ че Римляни-тѣ нѣматъ обычай да прѣдаватъ нѣкого чловѣка на смъртъ докль обвиняемый-тѣ нѣма обвинители-тѣ си на лице, и му ся не дозволы да ся оправдае за обвиненіе-то.
17 И тѣй когато дойдохъ тѣ тука съ мене наедно, ^пбезъ забавж на другий-тѣ день съдихъ на сждовище-то и заповѣдахъ да доведѣтъ чловѣкъ-тѣ: За когото обвинители-тѣ му като застанжхъ, не на-
18 несохъ никое ^ртакоозъ обвиненіе каквото

19 азъ прѣдполагахъ; ^сНо имахъ противъ него нѣкаквы разыскванія за тѣхны-тѣ си вѣруванія, и зарадъ нѣкого си Иисуса който былъ умрѣлъ, за когото Павелъ казуваше че е живъ. И азъ понеже бѣхъ въ недоумѣніе за едно такова разыскваніе, казувахъ ако ще да иде въ Иерусалимъ, и тамо да ся ссди за това. Но понеже Павелъ поиска да го оставѣж за ссдбжъ-тѣхъ на Августа ^тКесаря, повелѣхъ да го вардятъ докль да го испратѣж при
22 Кесаря. Тогазъ ^дАгриппа рече Фесту: Ищѣше ми ся и мене да чуѣж тогозъ чловѣка. И той рече: Утрѣ щемъ го чу.
23 И тѣй на утринъ-тѣхъ, когадо Агриппа и Верникія дойдохъ съ голѣмо великолѣтіе, и въззохъ въ ссдвоищъ-тѣхъ стаихъ съ тысящници-тѣ и съ отличны-тѣ мѣжіе на града, заповѣда Фестъ и доведохъ Павла. Тогазъ казува Фестъ: Царю Агриппо, и венчыкы които прѣстѣпувате ^жтука съ насъ, гледате тогозъ, за когото ^звсичко-то множество Иудейско ми говорихъ, и въ Иерусалимъ и тука, и крѣщѣхъ че
25 ^итой не трѣбува вече да е живъ. Но азъ, понеже разбрахъ че ^ине е сторилъ нищо достойно за смъртъ, ^ли самъ той ся отнесло до Августа ^кКесаря, рѣшихъ да го проводѣж. За когото нѣмамъ нищо извѣстно да пишъ на господаря ^мси: за това го изведохъ прѣдъ васъ, и нарочно прѣдъ тебе, царю Агриппо, за да стане испытаніе-то ^нму и да имамъ що да пишъ.
26 ^оЗащото ми ся вижда беспятно, като проваждамъ врзанъ чловѣкъ, да не заблѣжж и обвиненія-та противъ него.

ГЛАВА 26.

1 И Агриппа рече Павлу: Имамъ дозволеніе да говоришъ самъ за себе си. Тогазъ Павелъ прострѣ рѣкж и начиж да говори за оправданіе-то си: Честитъ считамъ себе си, царю Агриппо, като имамъ прѣдъ тебе днесъ да ся оправдаж за всички-тѣ обычай и разыскванія Иудейскы; за това моляж ти ся да мя послушашъ тѣрпѣливо. Мой-тѣ ^аоще отъ младость-тѣ ми животь, които промихъхъ отъ начало между народъ-тѣ си въ Иерусалимъ, всички-тѣ Иудей го знаихътъ;
5 Понеже мя знаихътъ отъ начало, (ако бы щѣли да засвидѣтелствувать,) ^бчеспоредъ най точно-то ученіе на нашъ-тѣхъ вѣржъ живѣхъ Фарисей. ^вИ сега прѣдстою на ссдѣжъ за ^гнадежджъ-тѣхъ на обѣщаніе-то,

б Гл. 23; 12, 15.
в Гл. 18; 14. Ст. 18.
г Мар. 15; 3. Лук. 23; 2, 10.
д Гл. 24; 5, 13.
е Гл. 6; 13. 24; 12. 28; 17.
ж Гл. 24; 27.
з Ст. 20.
и Ст. 25. Гл. 18; 14. 23; 29.

26; 31.
и Гл. 26; 32. 28; 19.
к Гл. 24; 27.
л Ст. 2, 3.
м Ст. 4, 5.
н Ст. 6.
о Гл. 18; 15. 23; 29.
п Вижъ Гл. 9; 15.

п Ст. 2, 3, 7.
р Гл. 22; 22.
с Гл. 23; 9, 29. 26; 31.
т Ст. 11, 12.
—
а Гл. 22; 3. 23; 6. 24; 15, 21. Филипп. 3; 5.
б Гл. 23; 6.

в Быт. 3; 15. 22; 18. 26; 4. 49; 10. Втор. 18; 15. 2 Цар. 7; 12. Псал. 132; 11. Ис. 4; 2. 7; 14. 9; 6. 40; 10. Іер. 23; 5. 33; 14, 15, 16. Іез. 34; 23. 37; 24. Дан. 9; 24. Мат. 7; 20. Гл. 13; 32. Рим. 15; 8. Тит. 2; 13